

Smajlík

Ahoj!!

Vítáme vás po dlouhé době v podzimním Smajlíku. Jaké jsou vaše podzimní pocity? Počasí nám sice moc nepřeje a radši bychom leželi zahrabaní v dekách, ale alespoň můžeme trávit čas s přáteli a trochu se socializovat :).

Šéfredaktoři: Izabela Walterová
Michaela Mišová

Grafická úprava: Veronika Valášková
Vanesa Miková

Korektura: Mgr. Jiřina Ostrčilová

V tomto díle se dočtete o:

10. 9. Projektový den Bitva u Tovačova 1866	2
4. 10. Evropský den jazyků	3
6. 10. Seiferos – ukázky ze života dravých ptáků	3
7. 10. Přespolní běh ve Všechovicích	4
Práce našich žáků	4

Projektový den Bitva u Tovačova 1866

10. září k nám do školy zavítal pan Jiří Jemelka, člen spolku Komitét pro udržování památek z války 1866, aby devátákům přiblížil událost – bitvu u Tovačova. Nejdřív jsme viděli prezentaci, kde jsme zopakovali něco z rakousko-pruských konfliktů během 18. a 19. st. Taky jsme koukli na graf s uspořádáním tehdejší rakouské armády a byly nám nabídnuty obrázky některých důstojníků. Některé možná překvapilo, že uniformy vojáků nebyly zdaleka jednotné. A pak už došlo na samotnou prusko-rakouskou válku a jednotlivé bitvy. Nás samozřejmě nejvíce zajímala ta u Tovačova, protože jsme se hned po teoretické části vydali mikrobusem pana Kubely přímo na místo činu. Zastavili jsme u tří pomníků, kde nás pan Jemelka seznámil s jejich historií, a na závěr jsme nakoukli do výstavní místnosti tovačovského zámku a na vlastní oči zhodnotili tehdejší uniformy i zbraně. S Tovačovem jsme se rozloučili právě včas, abychom si o tomto dni ještě stihli povykládat v hodině Konverzace v angličtině.

Evropský den jazyků

V letošním roce se u nás na škole objevila novinka „Den evropských jazyků“. Tato akce spočívala v tom, že žáci III. až VIII. třídy chodili po stanovištích, která byla rozmístěna po škole, a plnili různé úkoly. Stanoviště měla za úkol žákům přiblížit kulturu, jazyky, tradice, sporty, hudbu a typické pokrmy různých zemí Evropy.

Seiferos – ukázky ze života dravých ptáků

Dne 5. října za námi opět přijela parta milovníků dravců a sov, aby nám ukázala jejich výcvik a řekla něco o chovu těchto ptáků. V první části programu jsme se dozvěděli nové zajímavé informace o jednotlivých zástupcích ptactva. Výklad byl doplněn i o veselé příhody, byl poutavý a všechny bavil. Také jsme měli možnost dostat se s dravci do přímého kontaktu, zblízka si prohlédnout největší sovu, výra velkého, a jemně si ji pohladit, nebo nejmenší sovu, kulíška nejmenšího. Za správné odpovědi na záložné otázky si někteří žáci zasloužili i malý dáreček. V druhé části programu jsme se dívali na letecké ukázky dravců s imitací lovu. Vybraní žáci měli možnost si přivolat na ruku dravce. Kolikrát za život se Vám stane, že si na Vaší ruce přistane orel?

Přespolní běh ve Všechovicích

7. října 2021 jeli vybraní žáci na přespolní běh do Všechovic. Žáci soutěžili po skupinách ve čtyřech kategoriích – mladší a starší dívky, mladší a starší chlapci. Soutěžili zde v běhu na okruhu 2,8 km žáci z různých škol. Nedařilo se nám sice tolik, jak jsme si představovali, ale účast se cení. Jedinými pozitivy bylo slunečné počasí a umístění Adama Uhlíře na 3. místě v kategorii mladší žáci.

Práce našich žáků

Jak a kudy do Krajině přírody

Do Krajině přírody se dostaneme pomocí autobusu Houseňáčku. My se dnes podíváme do města Loukov nad Políčkem, ve kterém žije nejvíce obyvatel a je také nejnavštěvovanějším městem v Krajině přírody. Vyjždíme z Políčka z Kukuřicové zastávky tím nejdřívějším spojem, abychom toho stihli co nejvíce. Houseňáček má nejkvalitnější a nejpohodlnější sedačky vůbec, jsou vyráběny v Lusíkově ve firmě pana Kmene. Cesta do Loukova trvá přibližně 15 minut a projíždíme při ní dvěma dalšími městy: Řekovem a Rybníčkovem. Jakmile přijedeme do Loukova, máme naproti slavnou Makovcovu pekárnu, kde prodávají makové koláče, jenom se zde jmenují Mravenčí koláče. Jestliže

bychom se vydali doprava, dojdeme do Luční ulice, která má krásnou fontánku ve tvaru tulipánku. My ale půjdeme doleva na Plevelí, kde prodávají vážně dobrou zmrzlinu. Prodává ji zde slavný pan Slunečnicka z Políčka. Když půjdeme ještě dál, narazíme na každoroční trhy, které pořádá paní Flóra. Mým oblíbeným stánkem je stánek pana Hvozdíka, který prodává domácí oleje z bylinek. Tento rok bohužel trpí cvrččí chřipkou, takže zde jeho stánek chybí. Pomalu se už vracíme k autobusu, abychom stihli dojet včas domů na večeři.

Klaudie Čechová, VII.B

Jak a kudy do Krajiny fotbalu

Horní Břevno je vesnice mezi potokem Utopenýmíč a kopečkem navezené hlíny. Obyvatelé jsou hlavičkohlavci s ónohami. Všichni jsou kopálisti. Po ztracenoškolním čase se odpoledne sejdou ve Sportovním centru Zpocenětričko. Trénují klokanoskoky, zajícoběhy a práci s míčopandou na zápas s obcí Přímokop. Přímokopáci přijeli v Den nicnedělání. Na zápas přišli i fanoušci z Dolních Jeslí. Utkání zahájil výkopem levokopálista z týmu Rychleužtonejde. Míčopanda letěla přes celý trávokoberec, minula sífobranku a skončila v Utopenémíči. Byla to poslední míčopanda, a tak byl zápas odložen.

Tomáš Hrubý, VII.B

Krajina emocí

Dnes se vydáme do Krajiny emocí. Tahle krajina existuje v naší hlavě, musíte se velice soustředit a zavřít oči. Měli bychom vidět malé světýlko, které se k nám bude pomalu přibližovat, a až bude dostatečně blízko, můžeme vstoupit do Krajiny emocí. Právě teď se ocitáme na hlavní křižovatce, vlevo jsou hory Negativity a vpravo nížiny Pozitivity. V horách Negativity se nachází města, jako jsou Strašice, Nervonskov, Stresnice či Úzkov. Hlavním městem je Depresnice, my se ale vydáme do nížiny, jelikož tyto hory jsou vysoce nebezpečné a mohou ovlivnit naše psychické zdraví.

Pojďme tedy doprava, kde po stranách silnice můžeme vidět louky plné rozkvetlých pozitivek a mnoho dalších krásných květin. Právě teď je před námi hlavní město Šťastnice, za ním následují Radostavky pod Směchovem, Laskavice, Věrnice a Přátelská Lhota. My se dnes zastavíme pouze ve Šťastnici, zde zabočíme vpravo do ulice Vděčného Blahoslava. Tady máme plno stánků se suvenýry, prodávají se zde lahvičky pozitivní nálady, jedna stojí jeden úsměv. Na konci této ulice můžeme spatřit sochu Jásoty Pohodníka, který tu je starostou už hodná léta. Pokud bychom šli rovně, narazili bychom na hospůdku U Dobrosrdečných, my však zabočíme do ulice Překvapilky a za ní už máme krásný výhled na moře Lásky, kam právě míříme. Takže já se tu s vámi jako váš dnešní průvodce loučím a užijte si zbytek pobytu v Krajině emocí!

Soňa Bartoníková, VII.B